

วันที่๓กันยายน๒๔๘๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๗ หน้า ๓๖๑

ยกเลิกโดย พ.ร.บ. ๑ พ.ศ. ๒๔๙๓

*พระราชบัญญัติ

การทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔)

พุทธศักราช ๒๔๘๓

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล. อ. พิชยนทวโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๓ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๗ หน้า ๓๖๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๓ กันยายน ๒๔๘๓

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าว

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
การทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๓”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการ
ทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๑ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ในเขตต์ใดหรือกรณีใด ซึ่งรัฐมนตรีผู้มี
หน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ เห็นเป็นการสมควรที่จะ
ผ่อนผันหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมหรือการปฏิบัติตามพระราช
บัญญัตินี้ ก็ให้รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะผ่อนผันหรือยกเว้นได้
โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และประกาศนี้รัฐมนตรีจะ
เพิกถอนเสียก็ได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๗ หน้า ๓๖๓

ในกรณีพิเศษเฉพาะรายบุคคล รัฐมนตรีผู้มีหน้าที่รักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้ จะผ่อนผันหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม
หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ให้ก็ได้ ตามแต่จะเห็น
สมควร "

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช
๒๕๕๓ นี้ มีหลักการแก้ไขพระราชบัญญัติการทะเบียนคนต่างด้าว
(ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๕๓ เพื่อให้อำนาจรัฐมนตรีผู้มีหน้าที่
รักษาการตามพระราชบัญญัติ ผ่อนผันหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม
หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติให้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้เพราะ
มีกรณีบางอย่าง ซึ่งเป็นการสมควรที่จะผ่อนผันหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม
หรือการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติบางอย่างในบางท้องที่หรือ
บางกรณี นอกจากที่บัญญัติไว้แล้ว หากจะระบุยกเว้นได้ใน
กฎหมายเดิมต่อไป ก็ไม่เหมาะสมในทางปฏิบัติ และจะต้องแก้
กฎหมายกันเรื่อยไป.